

Den Oprindelige Frygt

Spørgsmål lød:

Hvad tror I, de tre grundlæggende former for frygt er, som afholder oprigtige mennesker fra at opdage og acceptere nye sandheder?

Som altid var der mange gode svar. Her er nogle af dem:

Larry:

Frygt for afvisning eller latterliggørelse - for at blive dømt som en enspænder.

Frygt for fiasko – for at tage fejl. Det er denne frygt fromme kristne konfronteres med: ”Hvad nu hvis jeg tager fejl, hvad nu hvis jeg ender i helvede?”

”Alle andre tænker sådan, så hvorfor skulle de alle sammen tage fejl og jeg have ret?” Frygt for at have ret, når alle andre tager fejl :-)

Judes:

(Ligner Larrys, men bliver sagt med lidt andre ord)

1. Frygt for at miste sin sjæl eller blive en fortabt sjæl.
2. Frygt for at blive isoleret på grund af gruppepres når man ikke følger mængden.
3. Frygt for at man må ændre sin livsstil eller sine forhold for at passe til strukturen i de nye sandheder, som man accepterer.

Jean:

Til spørgsmålet om de tre grundlæggende former for frygt må jeg sige, at jeg tror, den største er frygten for det ukendte, den anden må blive være for fiasko og den sidste frygt for forandring.

JJ:

Ja, Jean, frygten for det ukendte er virkelig stærk, men da mange slet ikke tænker på det ukendte, så falder det heller ikke bevidstheden ind at frygte det, så jeg vil nok sige, at for befolkningen som helhed vil frygt for fiasko eller for at tage fejl være nummer ét.

Men der findes et underliggende princip bag al frygt, som ingen har nævnt endnu. Det er frygten for at miste.

Man frygter det ukendte, fordi man frygter, at det ukendte kan være årsag til, at man mister det, man kender.

Man frygter fiasko på grund af det tab, som fiasko kan medføre.

Man frygter at tage fejl på grund af tabet af al den spildte tid med at lære og forsvare det, som man mener er korrekt.

Man frygter latterliggørelse, fordi man frygter at miste sine venners respekt.

Man frygter forandring, fordi man frygter, at man vil miste de goder, man havde før forandringen. Judes nævnte frygten for at miste sin sjæl. Og hun nævner faktisk ordet "miste" her. Når man tænker over det, så ligger frygten for at miste virkelig bag alle former for frygt.

Hvis al frygt er forbundet med frygten for at miste, så er denne frygt den oprindelige, som afholder os fra at finde sandheden. Hvis det er sådan, hvad kan vi så gøre for at fjerne alle barriererne mellem den søgende og sandheden?

Svaret er, at vi må fjerne frygten for at miste.

Og hvordan gør vi så det?

Buddhisten vil måske svare, at vi må indse, at vi ikke har brug for noget overhovedet, men for de fleste af os er dette et upraktisk svar, for vi er mange liv fra at kunne leve sådan.

Her er et svar, som jeg har fundet nyttigt i mit eget liv.

Efterhånden som du går fremad på stien, så forstår du, at ethvert tab erstattes af en gevinst, som er større end det, der efterlades bagude. Den eneste grund til ikke at få denne gevinst er, hvis man lader den sive bort mellem fingrene eller kaster den bort.

"Men," siger skeptikeren, "vi lever i en verden med dualiteter, så tabet må erstattes af en tilsvarende gevinst – ikke en større."

Nej, sådan er det ikke, for vi lever i et univers, som fungerer under loven om "at det gode dominerer." Eller "at vi bliver" Denne lov om at det gode dominerer forårsager, at udviklingen IKKE bevæger sig i en endeløs gentaget cirkelbevægelse, men i stedet i en evigt udvidende spiral af cirkler. Ved hver ny drejning i spiralen har bevidsthedscirklen udvidet sig, og der er hele tiden nye verdener, som vi kan udforske, og nye gevinster at få fat på.

Den, som overvinder sin frygt for fiasko, gør det, fordi han indser, at den lektie han lærer ved at fejle er langt mere værd, end det som kan tabes herved.

Lad mig gentage historien om Edison her: En journalist kom engang hen til Thomas Edison, mens han arbejdede med lyspæren og sagde: "Nu har du arbejdet med den dumme lyspære i årevis – du har forsøgt at få den til at virke 10.000 gange, og det er mislykkedes hver eneste gang. Efter 10.000 fiaskoer er du så klar til at indrømme, at denne ide om en lyspære blot er en drøm? Edison svarede klogt: "Kære ven, jeg har ikke haft fiasko, sådan som du siger. Nej, jeg har med held identificeret 10.000 kombinationer, som ikke fungerer. Jeg er 10.000 skridt nærmere succes og mangler ikke ret meget nu."

Så Edison frygtede ikke fiasko, for han så en gevinst bag enhver fiasko, og den var større end tabet af den tid og de penge og den prestige, som han havde investeret.

Frygt for afvisning i en eller anden form er sandsynligvis den anden mest almindelige frygt, som hænger sammen med frygten for at miste.

Og hvilket tab frygtes her? Det er ofte frygt for at miste i et forhold, hvor man er tæt knyttet til en anden, som fx en ægtefælle, venner, gruppe og familie.

Hvis du leder efter sandheden og finder en del af den, og hvis mennesker, som står dig nær, opdager at du tror på den, vil de sandsynligvis vrage dig, og du kan risikere at miste dem. Jesus talte om netop dette princip, da han sagde:

” Mener I, at jeg er kommet for at bringe fred på jorden? Nej, siger jeg, ikke fred, men splid. Fra nu af vil fem i samme hus være i splid, tre mod to og to mod tre, far i splid med søn, og søn med far, mor med datter, og datter med mor, svigermor med sin svigerdatter, og svigerdatter med sin svigermor.” (Lukas Evangeliet 12:51-53)

Når én person i en gruppe opdager en ny sandhed, som ikke accepteres af de andre, så vil der være et tab forbundet med det, og hvis den søgende ikke accepterer denne mulighed for tab, så vil frygten helt sikkert komme op til overfladen.

En måde at komme igennem det på er ved at indse, at dine gamle forbindelser vil blive erstattet af andre, som i højere grad svarer til det, du er ved at blive, så til sidst vil din nye vennekreds være en gevinst i forhold til den gamle. Og samtidig får du den gevinst, at du har en bid af sandheden, og sandhed bringer altid flere muligheder for at blive det, som du beslutter dig for at blive.

Den største og mest overskyggende frygt for den, der nærmer sig den smalle sti, er måske frygten for helvede, frygten for Guds vrede, frygten for at fejle og føle skyld foran Gud, frygten for at miste sin sjæl eller det evige liv. Disse former for frygt har alle sammen noget at gøre med frygten for det ukendte, for ingen aspirant kender med sikkerhed den sande skæbne, som venter på ham bag sløret.

Hvad er svaret på dette så? Hvordan overvinder man den største frygt, mens man bevæger sig fremad på lysets sti?

Svaret ligger i det princip, som vi diskuterer lige nu:

Troen på at ”Det Gode dominerer” eller troen på, at Gud er god. Eller sagt direkte: ”troen på at Gud elsker dig.”

Om dette princip sagde Jesus: ”Eller hvem af jer vil give sin søn en sten, når han beder om et brød, eller give ham en slange, når han beder om en fisk? Når da I, som er onde, kan give jeres børn gode gaver, hvor meget snarere vil så ikke jeres fader, som er i himlene, give gode gaver til dem, der beder ham!” (Matthæus 7:9-11)

Spørgsmål:

Hvordan kan vi bruge princippet, som Jesus underviste i, til at fjerne den frygt, som mange har, for at fornærme Gud?

Hvorledes kan vi herudfra vide, at hvis vi ærligt søger sandheden og begår en fejl undervejs, samtidig med at vi følger det højeste, vi kender, så vil Gud ikke blive vred og os i helvede?

Frygt for Sandheden

Saul skriver:

”Hvis man må have lov til at komme med en anden mening om frygt uden at blive beskyldt for at forstyrre klassen eller en eller anden hemmelig dagsorden, JJ, så vil jeg gerne sige, at jeg er uenig med dig i flere ting angående frygt.

Frygt er frygt, fordi den stammer fra en illusorisk tro.”

JJ:

Forskellige meninger er velkomne her. Du må gerne være uenig med mig 100% af tiden, hvis du har lyst – det er ikke et problem for mig.

Hvordan har du fået den ide, at frygt er baseret på en illusorisk tro? Og hvorfor skal vi tro på det? Har du nogle argumenter?

Saul:

”Hvis frygt ikke er baseret på en illusorisk tro, hvad skulle den så være baseret på? Sandhed, sand tro eller sand viden?”

JJ:

Ja, frygt er faktisk baseret på sandhed. Det er ens egne reaktioner på den modtagne sandhed, der bestemmer frygten.

Lad mig komme med et eksempel. Lad os nu sige, at du lever et meget positivt liv, og at ideen om nogen som helst form for frygt ligger meget langt fra dine tanker en dag, hvor du kører en tur på landet med familien. Du er på vej nedad i et bjergrigt område, og du føler dig sikker og tryk, for du har kørt her mange gange før; men denne gang er det anderledes. Denne gang svigter bremserne i bilen. Du træder flere gange på pedalen, men der sker ikke noget, og du suser rundt i svingene og er kun lige i stand til at undgå at køre ud over kanten, og det ville helt sikkert slå både dig og familien ihjel. Fordi du har kørt denne vej mange gange, så ved du, at vejen kun bliver værre længere nede. Du er godt klar over, at der er meget stor risiko for, at du og familien vil blive hårdt kvæstet eller vil dø.

Denne ”sandhed” skaber flere former for frygt i dit sind. Som tidligere sagt så involverer frygt altid en form for tab, og muligheden for tab er her meget virkelig. Din frygt i denne situation vil dreje sig om følgende former for tab:

1. Du kan miste dit eget liv.

2. Hele din familie kan miste livet.
3. Dine børn kan miste muligheden for at vokse op og møde livets udfordringer.
4. Du kan miste det jordiske forhold til din familie.

Der kan være utallige andre former for tab i spil her, men pointen er, at alle disse former for frygt, der drejer sig om at miste eller om tab, er baseret på en meget sandsynlig sandhed.

Og selv om der skulle ske et mirakel, og du genvandt kontrollen, betyder det ikke, at din frygt var baseret på en illusion. På det tidspunkt, hvor du kørte ned ad bjergsiden uden at kunne bremse, da var det sandt, at der var stor sandsynlighed for en katastrofe. Det eneste, der afværgede den, var at din frygt ikke tillod dig at acceptere sådan en skæbne, og at du gjorde alt, hvad du kunne for at ændre på situationen og fremtiden.

Selv en frygt i en drøm er baseret på sandhed. Jeg havde engang ofte en drøm om et grotesk monster, som forfulgte mig i forskellige forklædninger. Det plejede at forfølge mig i et stykke tid og fangede mig ofte i en blindgyde, og når det nærmede sig, oplevede jeg stor frygt og vågnede som regel op på dette tidspunkt.

Nogle ville måske indvende: ”Det var jo bare en drøm og ikke virkeligt, så her var din frygt baseret på en illusion.”

Nej, min ven, for det er virkelig sandt, at jeg drømte, og at jeg i denne drøm oplevede et monster, og der var virkelig en mulighed for at miste.

Hvad var de mulige tab her?

1. Jeg nød det meste af drømmen, og monsteret udgjorde en mulighed for at miste en dejlig drømmeoplevelse, som jeg gerne ville have.
2. Tab af søvn. Jeg ønskede ikke at vågne og kæmpe for at falde i søvn igen.

Så en nat, da jeg igen havde denne drøm, skete der noget anderledes. Monsteret havde trængt mig op i et hjørne, og der var ingen steder, jeg kunne flygte hen. Enten måtte jeg dø i drømmen - og det er aldrig en behagelig oplevelse – eller finde en udvej. Jeg så op på monsteret, og det var virkelig grumt. Det var ca. 6 meter højt og utroligt arrigt, og det så ud til at ville sluge mig om ca. tre sekunder.

Mens jeg overvejede mine muligheder, fik jeg for første gang ideen om at kæmpe imod det. Det var svært for mig at acceptere muligheden, for monsteret så til at være hundrede gange stærkere end mig. Men da jeg indså, at jeg måtte slås eller gøre ingenting, besluttede jeg mig for at slås og angreb monsteret. Til min store overraskelse så jeg frygt i dets øjne, da jeg angreb. Det gav mig mod, så jeg fortsatte, og mens jeg pressede mig fremad, opdagede jeg til min glæde, at jeg var meget stærkere end monsteret. Så jeg kæmpede videre og endte med at kaste ham ud i evigheden.

Ligesom monsteret forårsagede en frygt i drømmetilstanden, som var ligeså virkelig som en frygt i vågen tilstand, på samme måde følte jeg også glæde ved at overvinde monsteret, og den var ligeså virkelig, som hvis jeg havde været vågen. Jeg havde det faktisk fantastisk i ca. 3 dage efter denne drøm.

Grunden til at jeg fortæller om sandhed i drømme er, at der sikkert er nogen, der vil sige, at livet i denne dualitet ikke er virkeligt, og derfor er al frygt, som stammer fra en oplevelse i denne dualitet, heller ikke virkelig.

Men sandheden er, at uanset om vi lever i illusionen om den fysiske dualitet, eller vi befinder os i en drømmetilstand, så er det sandt, at vores bevidsthed er til stede, og de ting vi opfatter her, skaber en sand oplevelse. Selv om monsteret ikke eksisterede i denne højere virkelighed, så var oplevelsen af monsteret virkelig, og dette gjorde frygten virkelig.

Hvis man mister sine bremses på vej ned ad en bjergside, så hjælper det ikke noget at sige til sig selv: "Dette er ikke den sande virkelighed." Det er nemlig sandt, at du er midt i oplevelsen, og hvis du ikke gør alt, hvad du kan for at vende situation, så vil du miste noget.

Lyt til hvad en Visdommens Mester har at sige om frygt:

"Man spørger: Hvad er de grundlæggende årsager til frygt? Føres dette spørgsmål tilstrækkeligt langt tilbage i solsystemets esoteriske historie, kan der ikke gives noget forståeligt svar. Kun den fremskredne indviende kan forstå. Frygten har sin rod i selve materiens struktur og er frem for alt et udtryk for eller virkning af tænkningens princip samt et resultat af mental aktivitet. Den kendsgerning, at fugle og andre dyr kender frygt, sætter hele sagen i et videre perspektiv, end om det kun var et spørgsmål om menneskelig brist og resultat af aktiviteten i det menneskelige sinds funktioner. Det skyldes ikke, at mennesket ejer en ræsonnerende tænkeevne, for hvis han brugte sin fornuft på rette måde, ville han kunne eliminere frygten. Den kommer fra det, der kaldes det kosmisk onde – et voldsomt udtryk, som kun siger lidt. Den findes i selve materien og i vekselvirkningen mellem modsætningernes par – sjæl og materie." (Djwahl Khul i Hvid Magi)

I overensstemmelse hermed udtalte Joseph Smith: "Gud skabte verden med frygt og bæven." Dette ville forklare, hvorfor " frygten har sin rod i selve materiens struktur".

Nogle har sagt, at al frygt forårsages af mangel på kærlighed, men det er ikke tilfældet. I eksemplet med frygten, der fremkom pga. svigtende bremses, blev frygten større pga. kærlighed til kone og børn.

Frygten overvindes ved at bruge sindet og beregne de bedst mulige træk, man kan foretage, for at fjerne det mulige fremtidige tab. I min drøm for eksempel regnede jeg ud, at den eneste måde, jeg kunne komme ud af situationen på, var ved at slås, og dette fjernede frygten. Jeg overvandt ikke frygten for monsteret ved at elske det, men ved at kæmpe mod det.

Det er rigtigt, at der er mange, som frygter uden god grund pga. en forkert opfattelse. En mand kan for eksempel frygte, at hans kone er ham utro pga. at han har opfattet noget forkert, eller fordi han har en god fantasi, men når han har opnået at bruge sindet korrekt, så vil hans opfattelse også blive nøjagtig. Når opfattelse og beregning er nøjagtige, så vil frygten være baseret på virkeligheden som i eksemplet med de svigtende bremses.

Når mange lærere i dag fremstiller frygt som noget, der hører til hos de vildledte, de ukærlige, de uudviklede eller de uvidende, så fører de mange ind i en stor illusion. Mange søgende mennesker har slugt denne lære, som lyder så besnærende, uden at afprøve den på sindet, og derfor træder de ind i en verden fyldt med bedrag og fornægtelse.

Når en frygt stikker hovedet frem, så skaber de en ”frygt for frygten” i stedet for at se den i øjnene og overvinde den, og de tænker noget i retning af det her:

”Denne frygt er ikke virkelig, så jeg oplever den i virkeligheden ikke. Kun de uudviklede og de ukærlige føler frygt, og da jeg er et udviklet og kærligt menneske, så kan jeg altså ikke opleve frygt. Derfor benægter jeg denne frygt.”

Således narrer den søgende sig selv i stedet for at se frygten i øjnene og transcendere den. Frygten, som benægtes eller undertrykkes, forsvinder ikke. I stedet for bundfælder den sig og vokser, og når den atter kommer op til overfladen, vil den være endnu større og truende, end den var i det øjeblik, den blev begravet.

Det er her og nu, at det er tid til at møde frygten, overvinde den og slutte sig til De Stores selskab.

Copyright J J Dewey